

ærede Medlem nævned: at man ikke i hvert enkelt Tilfælde var helt enig i det, man havde stemt for, saa viser jo den Omstændighed, at man alligevel har stemt derfor, at man har anerkendt, der ingen anden Udvej er: her er den Vej, vi maa frem, og de, som har særlige Ønsker, maa lægge dem til Side, for at vi alle i For- ening kan føre Sagen igennem. Saa- ledes er altsaa Situationen. Jeg husker, at da der i 1899 skulde søges en en- delig Løsning af den store Lockout, spurgte de, der den Gang var Forligsmænd, først paa rette Sted: „Sig os, hvad er det ganske umuligt at røre ved, fordi det ikke er stillet op af taktiske Hensyn, men er Udtryk for ufravigelige Krav, som Udvik- lingen har ført med sig?“ Det fik man loyalt Svar paa, og det lykkedes at føre Forliget igennem. Se, det, som er Kærnen i det nu foreliggende Grundlovsforslag: Afskaffelsen af den privilegerede Valgret, er netop et saadant Punkt, om hvilket man maa sige, at det ikke er stillet op med taktiske Hensyn for Øje, for at have noget at forhandle om og slaa af paa, men fordi det er Udviklingens ufravigelige Krav, at det maa gennemføres. I Virkeligheden har man jo ogsaa fra alle Sider indset dette. Ogsaa de Partier, der i sin Tid har ført den privilegerede Valgret igen- nem, er naaet til Erfaring om, hvad den Gang kun de mest fremsynte havde Øje for, at det var en Grund, paa hvilken det ikke var muligt fredeligt at bygge videre. Maaske ogsaa det har bidraget hertil, at man har set, det indenfor den nuværende Forfatning har været muligt for en Rege- ring 9 Aar igennem at administrere Lan- det og dets Lovgivning ud fra Provisorie- synspunkter. Historisk set har Provisorie- tiden haft den Betydning, at det, der var anlagt paa at splitte og kue Befolkningen, fik den modsatte Virkning, vakte og sam- lede Befolkningen efter en hidtil ukendt Maalestok; og naar Aaringer efter en parlamentarisk Synsmaade er gennemført i vort offentlige Liv, er det sket paa Grund- lag af den Vækkelse, som netop det pro- visoriske Regimente fremkaldte i Befolk- ningen. Man er sikkert fra Højres Side kommet til Klarhed over, at det rimeligvis vil gaa paa samme Maade, hvis man fast- holder den privilegerede Valgret, at Privi- legierne i vor Tid vil virke som Provisori- erne i Firserne, vil vække, vil samle Be- folkningen i et Omfang, vi ikke siden Pro- visoriernes Tid har set her i Landet. Men naar det saaledes fra alle Sider erkendes, at Privilegierne maa bortfalde, er det en

Konsekvens deraf, at der under de kom- mende Forhandlinger paa intet Punkt maa kræves Løsninger, der i Virkeligheden vil blive Smuthuller for nye Privilegier. Det er den Grænse, indenfor hvilken det fore- kommer mig naturligt og nødvendigt, at Forhandlingerne holdes. Jeg har forstaaet det, der er sagt her i Dag, saaledes, at alle er enige om, at man vil forhandle og forhandle paa Grundlag af Privilegiernes Afskaffelse, saaledes at det er det faste Punkt, om hvilket alt andet drejer sig. Hvis det er saaledes, ser jeg ingen Grund til nu at tale videre om denne Sag; jeg vil kun udtale Ønske om, at der tages kraftigt fat paa de Forhandlinger, der er nødvendige for at føre Grundlovsforslaget igennem paa tilfredsstillende Maade, og at man hurtigt maa komme til Resultater, der kan sikre dets Vej gennem Rigsdagen og i Befolkningen, naar det paa nystilles over- for dens Afgørelse. Jeg anbefaler altsaa, at man med Beredvillighed til Forhand- ling tager Sagen op i det Udvalg, jeg an- tager nedsættes, og at dette Udvalg lige saa godt først som sidst søger afgjort, hvor Udvejen ligger.

Harald Jensen: Det Forslag, som ligger her paa Tingets Bord, er ganske det samme som det, der forelaa her i Fjor, og da jeg udtalte mig ganske udfør- ligt om dette Forslag den Gang, ser jeg ingen Grund til, hvad Forslaget angaar, at udtale mig om det i Dag, men skal i saa Henseende kun henvise til mine tidli- gere Udtalelser. Men er Forslaget saale- des ganske det samme, saa forekommer det mig — hvis jeg ikke tager fejl —, at Modtagelsen ikke er ganske den samme fra Flertallets Side. Det forekommer mig, at der ligesom blæser en noget mildere Vind i Aar, end der gjorde i Fjor. Det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper) sagde ganske vist, at Højres Stilling til Forslaget var ganske den samme i Aar som i Fjor, men han betonedede meget stærkt derefter, at Højre var et forhandlingsvil- ligt Parti, og at Højre var rede til at ar- bejde med paa en Forfatning. Vi hørte da heller ikke i Aar noget om det stærke Krav paa de Garantier, som Overklassen forlangte. Det, der nærmest højnedede sig i det ærede Medlems Foredrag, var Kra- vet om Forholdstalsvalg til Folketinget, og det er jo noget, hvorom man fra alle Sider har sagt, at det kan man meget vel forhandle meget velvilligt om.

Det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Frijs) haabede ligeledes, at det